TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2011. gada 5. maijā *

Apvienotās lietas C-230/09 un C-231/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Vācija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2009. gada 31. martā un kas Tiesā reģistrēti 2009. gada 25. jūnijā, tiesvedībās

Hauptzollamt Koblenz (C-230/09)

pret

Kurt und Thomas Etling in GbR,

piedaloties

Bundesministerium der Finanzen,

un

* Tiesvedības valoda — vācu.

Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)

pret

Theodor Aissen un

Hermann Rohaan,

piedaloties

Bundesministerium der Finanzen.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), M. Safjans [*M. Safjan*] un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 11. maija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Hauptzollamt Koblenz* vārdā — K. Buse [*C. Busse*], *Regierungsdirektor*,

— *Kurt und Thomas Etling in GbR* vārdā — G. Culaufs [*G. Zulauf*], *Rechtsanwalt*,

— *Hauptzollamt Oldenburg* vārdā — A. Krāmere [*A. Kramer*] un V. Ūligs [*W. Uhlig*], *Regierungsdirektoren*,

— T. Aisena [*Aissen*] vārdā — A. Eninga [*A. Enninga*], *Rechtsanwalt*,

— H. Rohāna [*Rohaan*] vārdā — D. Šūmahers [*D. Schuhmacher*], *Rechtsanwalt*,

— Eiropas Komisijas vārdā — G. fon Rintelens [*G. von Rintelen*] un E. Cerepa-Lakombe [*H. Tserepa-Lacombe*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2010. gada 14. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē (OV L 270, 123. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2004. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 2217/2004 (OV L 375, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 1788/2003").

2 Šie lūgumi ir iesniegti saistībā ar tiesvedībām lietā C-230/09 starp Hauptzollamt Koblenz [Koblencas Galveno muitas pārvaldi] un Kurt und Thomas Etling in GbR un lietā C-231/09 starp Hauptzollamt Oldenburg [Oldenburgas Galvenās muitas pārvaldi] un T. Aisenu un H. Rohānu attiecīgi, pirmkārt, par references daudzuma noteikšanu, pēc kura paredz piena ražošanas piemaksas apmēru, un, otrkārt, par bāzes noteikšanu, pēc kuras paredz dalību piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdalē.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

Tiesiskais regulējums par maksājumu piena nozarē

3 1984. gadā, ņemot vērā piedāvājuma un pieprasījuma nelīdzsvarotību piena nozarē, papildmaksājumu sistēma — kas balstīta uz principu, ka maksājums ir jāmaksā par piena un/vai piena ekvivalenta daudzumiem, kuri pārsniedz nosakāmo references daudzumu, — minētajā nozarē tika ieviesta ar Padomes 1984. gada 31. marta Regulu (EEK) Nr. 856/84, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 804/68 par piena un piena tirgus kopīgo organizāciju (OV L 90, 10. lpp.).

4 Tajā pašā dienā tika pieņemta Padomes Regula (EEK) Nr. 857/84, ar ko paredz vispārīgus noteikumus Regulas (EEK) Nr. 804/68 5.c pantā norādītā maksājuma piemērošanai piena un piena produktu nozarē (OV L 90, 13. lpp.).

5 Papildmaksājumu sistēma tika vairākkārt pagarināta, konkrēti, ar Padomes 1992. gada 28. decembra Regulu (EEK) Nr. 3950/92, ar ko ievieš papildmaksājumus piena un piena produktu nozarē (OV L 405, 1. lpp.), kura tika vairākas reizes grozīta.

6 It īpaši, lai pēdējo minēto regulu vienkāršotu un precizētu, tā tika atcelta un aizstāta ar Regulu Nr. 1788/2003, kura savukārt tika atcelta un no 2008. gada 1. aprīļa aizstāta

ar Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") (OV L 299, 1. lpp.). Tomēr pamata tiesvedības ratione temporis joprojām reglamentē Regula Nr. 1788/2003.

7 Regulas Nr. 1788/2003 preambulas piektais, desmitais un četrpadsmitais apsvērums bija izteikti šādā redakcijā:

"(5) Maksājums jānosaka preventīvā līmenī un dalībvalstij [tas] jāmaksā, tiklīdz ir pārsniegts valsts references daudzums. Tādā gadījumā maksājums dalībvalstij jāsadala starp ražotājiem, kas veicinājuši limita pārsniegšanu. Pēdējiem jābūt atbildīgiem attiecībā pret dalībvalsti par savas iemaksas veikšanu attiecīgā maksājuma veikšanai sakarā ar to, ka viņi pārsnieguši pieejamo daudzumu.

[..]

(10) [..] To daudzumu summa, ko dalībvalstis sadalījušas ražotājiem, nedrīkst pārsniegt valsts references daudzumus. [..]

[..]

(14) Lai nodrošinātu sistēmas pietiekami elastīgas pārvaldības saglabāšanu, perioda beigās dalībvalstīm jāļauj pārdalīt neizmantotos references daudzumus vai nu valsts līmenī, vai starp pircējiem."

8 Regulā Nr. 1788/2003 bija paredzēti noteikumi katra valsts references daudzuma sadalei starp ražotājiem individuālo references daudzumu veidā.

9 Minētās regulas 4. pantā bija noteikts:

"Saskaņā ar 10. un 12. panta noteikumiem maksājumu pilnībā sadala starp ražotājiem, kas bijuši saistīti ar katru no 1. panta 2. punktā minētā valsts references daudzuma pārsniegšanas gadījumiem.

Neierobežojot 10. panta 3. punktu un 12. panta 1. punktu, ražotāji ir atbildīgi attiecībā pret dalībvalsti par saskaņā ar 3. nodaļas noteikumiem viņiem aprēķinātās iemaksas veikšanu attiecīgā maksājuma samaksai, ņemot vērā faktu, ka ir ticis pārsniegts pieejamais references daudzums."

10 Regulas Nr. 1788/2003 5. pantā bija noteikts:

"Šajā regulā:

[..]

i) "valsts references daudzums" ir references daudzums, kas I pielikumā noteikts katrai dalībvalstij;

j) "individuālais references daudzums" ir ražotāja references daudzums jebkura divpadsmit mēnešu perioda 1. aprīlī;

k) "pieejamais references daudzums" ir references daudzums, kurš pieejams ražotājiem divpadsmit mēnešu perioda 31. martā un par kuru aprēķina maksājumu, ņemot vērā visu attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā veikto nodošanu, pārdošanu, pārveidošanu un pagaidu pārdali, kā noteikts šajā Regulā."

11 Saskaņā ar Regulas Nr. 1788/2003 6. panta 5. punktu:

"Attiecīgā gadījumā individuālos references daudzumus groza katram attiecīgajam divpadsmit mēnešu periodam tā, lai katrai dalībvalstij piegādei paredzēto individuālo references daudzumu summa un tiešajai tirdzniecībai paredzēto individuālo references daudzumu summa nepārsniedz atbilstošo valsts references daudzuma daļu, kas pieņemta saskaņā ar 8. pantu, ņemot vērā jebkurus samazinājumus, kas veikti to ieskaitīšanai valsts rezervē, kā paredzēts 14. pantā."

12 Tās pašas regulas 10. panta 3. punktā bija paredzēta iespēja pārdalīt piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantoto daļu. Tajā bija noteikts:

"Katra ražotāja iemaksu maksājuma samaksai nosaka ar dalībvalsts lēmumu pēc tam, kad piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotā daļa ir pārdalīta vai nav pārdalīta, proporcionāli katra ražotāja individuālajiem references daudzumiem vai saskaņā ar dalībvalstu noteiktiem objektīviem kritērijiem:

a) vai nu valsts līmenī, pamatojoties uz daudzumu, par kādu pārsniegts katra ražotāja references daudzums;

b) vai vispirms pircēja līmenī un pēc tam attiecīgā gadījumā valsts līmenī."

13 Regulas Nr. 1788/2003 15.–20. pantā bija paredzēti atsevišķi nosacījumi, ar kādiem individuālos references daudzumus varēja nodot.

14 Šīs regulas 16. panta 1. punkta pirmajā daļā bija paredzēts:

"Līdz katra divpadsmit mēnešu perioda beigām dalībvalstis par attiecīgo periodu atļauj to individuālo references daudzumu daļas pagaidu nodošanu, kurus ražotāji, kam ir tiesības uz tiem, nav paredzējuši izmantot."

15 Minētās regulas 17. panta 1. punktā bija noteikts:

"Individuālos references daudzumus nodod kopā ar saimniecību ražotājiem, kas to[s] pārņem gadījumā, ja saimniecību pārdod, iznomā, nodod faktiska vai paredzama mantojuma gadījumā vai ar jebkuriem citiem līdzekļiem, kuri rada līdzvērtīgas tiesiskās sekas ražotājiem, saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas jānosaka dalībvalstij, ņemot vērā piena produktu ražošanai izmantotos apgabalus vai citus objektīvus kritērijus un attiecīgā gadījumā pušu vienošanos. References daudzuma daļu, kura attiecīgā gadījumā nav nodota kopā ar saimniecību, pievieno valsts rezervei."

16 Regulas Nr. 1788/2003 18. panta 1. punktā bija paredzēts:

"Sekmīgas piena ražošanas pārstrukturēšanas vai vides uzlabošanas nolūkā, dalībvalstis saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kurus tās paredz, ņemot vērā attiecīgo pušu likumīgās intereses, var:

[..]

b) pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, paredzēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem ražotāji, veicot maksājumu, divpadsmit mēnešu perioda sākumā var panākt to, ka kompetentā iestāde vai struktūra, kuru izraudzījusies minētā iestāde, pārdala individuālos references daudzumus, ko pilnībā atdevuši citi ražotāji iepriekšējā divpadsmit mēnešu perioda beigās, saņemot kompensāciju vienā vai vairākos gada maksājumos, kas līdzvērtīgi iepriekšminētajam maksājumam;

[..]

e) pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, noteikt reģionus vai savākšanas apgabalus, kur atļauta pastāvīga references daudzumu nodošana bez atbilstošās zemes nodošanas, lai uzlabotu piena ražošanas struktūru;

f) pēc ražotāja pieprasījuma kompetentai iestādei vai struktūrai, ko izraudzījusies minētā iestāde, atļaut references daudzuma galīgo nodošanu bez atbilstošās zemes nodošanas vai otrādi, lai uzlabotu piena ražošanas struktūru saimniecības līmenī vai lai būtu iespējama ražošanas ekstensifikācija."

Tiesiskais regulējums par tiešo atbalstu kopējā lauksaimniecības politikā

17 It īpaši, lai nodrošinātu pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem, ar Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2005. gada 26. janvāra Regulu (EK) Nr. 118/2005 (OV L 24, 15. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 1782/2003"), ir ieviesta vienreizējo maksājumu shēma, kā arī citas atbalsta shēmas, kurās paredzēti tieši maksājumi; to vidū bija piena ražošanas piemaksas un papildmaksājumu shēma. Minētā regula tika atcelta un aizstāta ar Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003. (OV L 30, 16. lpp.). Tomēr pamata tiesvedību lietā C-230/09 *ratione temporis* joprojām reglamentē Regula Nr. 1782/2003.

18 Sistēma, kas izveidota ar pēdējo minēto regulu, it īpaši bija balstīta uz principiem attiecībā uz pāreju no ražošanas atbalsta uz ražotāju atbalstu, ieviešot savstarpēji nesaistītā ieņēmumu atbalsta sistēmu par katru saimniecību, kā arī vairāku tiešo maksājumu, kas tiek maksāti saskaņā ar dažādām shēmām, apvienošanu vienreizējā maksājumā, kuru nosaka, pamatojoties uz koriģētām iepriekšējām tiesībām pārskata periodā.

19 Minētās regulas preambulas divdesmit devītā apsvēruma pēdējā teikumā bija minēts, ka vienreizējais maksājums jānosaka saimniecības līmenī.

20 Regulas Nr. 1782/2003 62. pants attiecās uz vienreizējā maksājuma shēmas reģionālo izpildi. Šajā pantā bija noteikts:

"[..] dalībvalsts var nolemt, ka summas, kas rodas no piena ražošanas piemaksām un papildmaksājumiem, kuri paredzēti 95. un 96. pantā, pilnībā vai daļēji tiek iekļautas vienreizējā maksājuma shēmā no 2005. gada. Attiecīgi groza tiesības, kas noteiktas saskaņā ar šo punktu.

Pamatsumma minētajiem maksājumiem ir vienāda ar summām, kas jāpiešķir atbilstīgi 95. un 96. pantam un kas aprēķinātas, pamatojoties uz individuālo references daudzumu par pienu, kurš pieejams saimniecībā tā gada 31. martā, kad minētos maksājumus pilnībā vai daļēji iekļāva vienreizējā maksājuma shēmā.

[..]"

21 Regulas Nr. 1782/2003 95. pantā bija paredzēts:

"1. No 2004. līdz 2007. gadam piena ražotājiem ir tiesības pretendēt uz piena ražošanas piemaksu. To piešķir par kalendāro gadu, par saimniecību un par tā individuālā references daudzuma tonnu, par kuru ir tiesības pretendēt uz piemaksu un kas ir pieejams saimniecībā.

[..]

3. Individuālos references daudzumus, kas attiecīgā kalendārā gada 31. martā uz laiku pārvesti uz citu saimniecību saskaņā ar 6. pantu [..] Regulā (EEK) Nr. 3950/92 [..] vai 16. pant[u] [..] Regulā (EK) Nr. 1788/2003 [..], attiecīgajā kalendārajā gadā uzskata par pieejamiem pārņēmēja saimniecībā.

[..]"

Valsts tiesiskais regulējums

22 14. panta 1. punktā 2004. gada 9. augusta *Verordnung zur Durchführung der EG-Milchabgabenregelung* (*Milchabgabenverordnung*) [Noteikumos par Eiropas Kopienas piena nodevas tiesiskā regulējuma piemērošanu (Piena nodevas noteikumos)] (BGBl. I, 2143. lpp.; turpmāk tekstā — "MilchAbgV") bija noteikts:

"piegād[ēm] [piešķirtos] references daudzumus, kas nav izmantoti attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā (piegādes, kas ir mazākas par piešķirto references daudzumu), pircējs var piešķirt citiem piena ražotājiem, kuri ar savām piegādēm ir pārsnieguši [tiem iedalītos] piegād[ēm] [piešķirtos] references daudzumus (ražotāji, kuru piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu). Neizmantoto piegādes references daudzumu piešķiršana attiecīgajiem piegādātājiem, kuru piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, tiek veikta, piemērojot šādu [aritmētisko] formulu:

Piegāžu, kas ir mazākas par piešķirto references daudzumu, summa x Piegādātāja, kura piegāžu daudzumi pārsniedz piešķirto references daudzumu, piegādes references daudzums	
Ražotāju, kuru piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, piegādāto references daudzumu summa.	

[..]"

23 Atbilstoši 2. panta 1. punktam 2004. gada 26. jūlija *Gesetz zur Durchführung der einheitlichen Betriebsprämie* (*Betriebsprämiendurchführungsgesetz*) [Likumā, ar ko īsteno Vienreizējo maksājumu shēmu (Likumā par VMS īstenošanu)] (BGBl. I 2004, 1868. lpp.) Vācijas Federatīvā Republika ir izpildījusi vienreizējo maksājumu shēmu reģionālā mērogā sākot ar 2005. gada 1. janvāri.

24 2004. gada 18. februāra *Verordnung über die Durchführung der Milchprämie und der Ergänzungszahlung zur Milchprämie* (*Milchprämienverordnung*) [Noteikumu par piena ražošanas piemaksu un papildmaksājumu piemērošanu (Piena piemaksu noteikumu)] (BGBl. I, 267. lpp.; turpmāk tekstā — "MilchPrämV") 6. pants atbilstoši 34. panta 1. punktam 2004. gada 3. decembra Verordnung über die Durchführung von Stützungsregelungen und gemeinsamen Regeln für Direktzahlungen nach der Verordnung (EG) Nr. 1782/2003 im Rahmen des Integrierten Verwaltungs- und Kontrollsystems sowie zur Änderung der Kartoffelstärkeprämienverordnung (InVeKoS-Verordnung) [Noteikumos par integrēto administrācijas un kontroles sistēmu] (BGBl. I, 3194. lpp.) tika padarīts piemērojams vienreizējā maksājuma aprēķināšanā.

25 *MilchPrämV* 6. pantā bija noteikts:

"1. References daudzumi, kas ir izšķiroši, piešķirot piena ražošanas piemaksu un papildmaksājumu, kas ir piena ražotāja rīcībā piemērošanas gada 31. martā, tiek apliecināti ar izziņu [..], attiecībā uz "piegādes" references daudzumiem 2. panta 2. punktā minētajam pircējam to izdod kompetentā muitas iestāde (galvenā muitas iestāde) (izziņa par references daudzumu noteikšanu).

2. Izziņā par references daudzumu noteikšanu vienlaikus ir jānorāda:

1) piena un piena ekvivalenta daudzumi, kurus piena ražotājs faktiski piegādājis vai pārdevis divpadsmit mēnešu periodā, kas beidzas piemērošanas gada 31. martā [..].

[..]"

Pamata lietas un prejudiciālie jautājumi

Lieta C-231/09

26 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā C-231/09 attiecas uz divām iesniedzējtiesā notiekošām tiesvedībām, no kurām vienu ierosinājis T. Aisens un otru — H. Rohāns,

kas abi ir piena ražotāji, kuri ir veikuši piegādes 2004./2005. gada divpadsmit mēnešu perioda laikā. Katrs no viņiem šajā periodā ir pārņēmis saimniecību, kurā ražo pienu, kurai atbilda references daudzums, kas katram no tiem ar šo saimniecību tika nodots, bet ko par minēto periodu daļēji bija izmantojuši iepriekšējie saimniecības īpašnieki.

27 Gan viens, gan otrs lūdza kompetentajai iestādei apliecināt, ka iepriekšējo saimniecības īpašnieku references daudzumi tiem ir nodoti pilnībā. Minētā iestāde katram no viņiem izsniedza šādu izziņu, bet bija tajā precizējusi, ka tad, ja nodošana notiek divpadsmit mēnešu periodā, pienotavai ir jānorāda jaunajam saimniecības īpašniekam references daudzums, kuru vēl atliek piegādāt, ņemot vērā references daudzumu, ko tajā pašā periodā jau piegādājis iepriekšējais saimniecības īpašnieks.

28 Pamatojoties uz šīm izziņām un attiecīgās pienotavas sniegto informāciju, *Hauptzollamt Oldenburg* pārrēķināja T. Aisena un H. Rohāna references daudzumus un katram no viņiem par 2004./2005. gada divpadsmit mēnešu periodu iedalīja tikai tās nodotā references daudzuma daļas, par kurām pienu nebija piegādājuši iepriekšējie saimniecības īpašnieki, jo pārējā daļa par šo periodu bija atstāta minētajiem iepriekšējiem īpašniekiem.

29 Tā kā gan T. Aisens, gan H. Rohāns abi ar attiecīgajām piegādēm bija pārsnieguši savus piegādes references daudzumus, *Hauptzollamt Oldenburg* katram no viņiem noteica iemaksu attiecīgā maksājuma veikšanai.

30 Nosakot maksājumu, *Hauptzollamt Oldenburg* pārdalīja piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantoto daļu, kā paredzēts Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punktā. Veicot šo pārdali, nedz attiecībā uz T. Aisenu, nedz H. Rohānu tā neņēma

vērā tās attiecīgajā periodā pārņemtajai saimniecībai atbilstošās references daudzuma daļas, kuras jau bija izmantojuši iepriekšējie saimniecības īpašnieki.

31 T. Aisens un H. Rohāns cēla prasības par attiecībā uz katru no viņiem izsniegtajiem paziņojumiem, ar ko nosaka iemaksu maksājuma veikšanai.

32 *Finanzgericht Hamburg* [Hamburgas Finanšu tiesa] minētās prasības apmierināja, jo uzskatīja, ka par labu jaunajam saimniecības īpašniekam ir jāņem vērā kopējais references daudzums, kas atbilst šādi pārņemtai saimniecībai, pārdalot piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantoto daļu, neņemot vērā piena piegādes, ko veicis iepriekšējais saimniecības īpašnieks.

33 *Hauptzollamt Oldenburg* kasācijas kārtībā ["Revision"] iesniedza sūdzību *Bundesfinanzhof* [Federālā Finanšu tiesa].

34 Pēc pēdējās minētās tiesas uzskatiem, no Regulas Nr. 1788/2003 5. panta k) punkta izriet, ka ir jāņem vērā divpadsmit mēnešu periodā veiktā references daudzumu nodošana, pārdošana, pārveidošana un pagaidu pārdale, kad pēc šī perioda beigām tiek pārbaudīts, vai ražotājs ir piegādājis vairāk piena, nemaksājot nodevu, nekā atbilst viņa piegādes tiesībām. Ja šīs tiesības jau ir izmantotas, tad to vairs nav. Jau izmantota piešķirtā references daudzuma nodošana, neatkarīgi no tā, kādos juridiskos apstākļos tā tiek veikta, nevar atkal atjaunot ražotāja tiesības atbilstošajā divpadsmit mēnešu periodā piegādāt pienu, nemaksājot nodevu.

35 Tomēr *Bundesfinanzhof* uzskata, ka varētu paredzēt koncepciju par references daudzumu kā abstraktām tiesībām. Šajā ziņā Savienības tiesībās gadījumā, ja saimniecība tiek nodota divpadsmit mēnešu periodā, nebūtu paredzēts noteikt vai aprēķināt otru references daudzumu, bet gan būtu paredzēts ņemt vērā tikai vienu references daudzumu, kuru izmantot tomēr varētu vispirms viens ražotājs, pēc tam otrs; otrais ražotājs [šo references daudzumu] varētu izmantot tikai tiktāl, ciktāl tas jau nebūtu izmantots ar pirmā ražotāja veiktajām piena piegādēm. Tādējādi nešķiet, ka references daudzumu vajadzētu pēc kādas [konkrētas] metodes pārdalīt starp secīgiem ražotājiem.

36 Tātad saistībā ar valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdali varētu paredzēt, ka gadījumā, ja saimniecība tiek nodota divpadsmit mēnešu periodā, tiek ņemts vērā kopējais individuālais references daudzums, kas jaunajam saimniecības īpašniekam ir pieejams šī perioda beigās, pat ja jaunajam īpašniekam nekad nav bijušas pilnas tiesības piegādāt šādu piena daudzumu, nemaksājot nodevu.

37 *Bundesfinanzhof* savukārt pieļauj, ka it īpaši saistībā ar risku attiecībā uz spekulatīvu nodošanu, kas var tikt veikta vienīgi ar mērķi nodrošināt sev labāku stāvokli saistībā ar valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdali, šāds konceptuāls nošķirums starp individuālā references daudzuma izmantošanu un šī references daudzuma ņemšanu vērā, pārdalot to kā "pieejamo references daudzumu" Regulas Nr. 1788/2003 5. panta k) punkta nozīmē, varētu būt pretrunā Savienības tiesību [normu] tekstam un būtībai, tostarp piena tirgus organizācijas vispārējiem principiem.

38 Šādos apstākļos *Bundesfinanzhof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [Savienības] tiesības, [it] īpaši Regulas [Nr. 1788/2003] 5. panta k) punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda ražotāja references daudzums, kurš divpadsmit

mēnešu periodā, kas ir sācies, ir pārņēmis saimniecību no cita ražotāja, neietver references daudzumu, kuru pirms saimniecības nodošanas attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā jau ir piegādājis otrs ražotājs?

2) Vai [Savienības] tiesību normas vai arī piena un piena produktu tirgus kopīgās organizācijas vispārējie principi pieļauj valsts tiesību normu, [kurā noteikts, ka pirmajā jautājumā minētajā references daudzuma nodošanas gadījumā] saistībā ar Regulas [..] Nr. 1788/2003 10. panta 3. punktā paredzēto ražotāju pārsniegt[ā] references daudzum[a] [pārdali starp ražotājiem] [..] no valsts references daudzuma neizmantotās daļas ražotājs, kas pārņēmis saimniecību divpadsmit mēnešu perioda laikā, var piedalīties ar pārdali saistītajā neizmantotās daļas piešķiršanā arī ar otra ražotāja jau piegādāto references daudzuma daļu?"

Lieta C-230/09

39 *Kurt und Thomas Etling in GbR* — sabiedrība, kas darbojas saskaņā ar Vācijas civiltiesībām, — ražo pienu. Attiecībā uz 2004./2005. piena kvotas gadu šai sabiedrībai, it īpaši ņemot vērā faktu, ka tā kopš 2000. gada bija iznomājusi daļu no sava piegādēm piešķirtā references daudzuma 50 000 kg apjomā, tika piešķirts piegāžu references daudzums 553 678 kg apjomā. Šis nomas līgums tika izbeigts 2005. gada februārī, un tādējādi šī references daudzuma daļa minētajai sabiedrībai tika nodota sākot ar 2005. gada 1. martu.

40 Pēc minētās sabiedrības pieprasījuma kompetentā lauksaimniecības iestāde izsniedza izziņu, kurā apliecināts, ka piegādēm piešķirtais references daudzums 50 000 kg apjomā šai sabiedrībai ir nodots sākot ar 2005. gada 1. martu; tomēr tajā bija precizēts,

ka attiecībā uz 2004./2005. gada divpadsmit mēnešu periodu var izmantot tikai šī references daudzuma vēl neizlietoto daļu — daļu, kuru nosakot pienotava.

41 Pirms nomas [līguma] izbeigšanas aizejošais nomnieks attiecībā uz šo divpadsmit mēnešu periodu jau bija piegādājis 50 000 kg piena. Pamatojoties uz iepriekš minēto izziņu un pienotavas sniegto informāciju, *Hauptzollamt Koblenz*, konkrēti, lai noteiktu veicamo maksājumu, pārrēķināja references daudzumu *Kurt und Thomas Etling in GbR* piegādēm un minētā nomnieka references daudzumu un uzskatīja, ka, tā kā pēdējais minētais pilnībā ir izlietojis nodoto references daudzumu, par norādīto divpadsmit mēnešu periodu tas jāieraksta par labu [aizejošajam nomniekam], nevis *Kurt und Thomas Etling in GbR*.

42 Lai aprēķinātu piena ražošanas piemaksu, *Hauptzollamt Koblenz* izsniedza šai sabiedrībai izziņu, kurā nebija ņemta vērā iepriekš iznomātā references daudzuma pārņemšana, tādējādi izziņā bija norādīts tikai references daudzums 553 678 kg apjomā.

43 Tā kā *Kurt und Thomas Etling in GbR* sūdzība par minēto izziņu tika noraidīta, tā cēla prasību *Finanzgericht Rheinland-Pfalz* [Reinzemes-Pfalcas Finanšu tiesā]; tā, uzskatīdama, ka apstākļos, kādi ir pamata lietā, šādas piemaksas saņemšana atbilstoši Regulai Nr. 1782/2003 nav atkarīga no iespējamām nomnieka veiktām piegādēm, šo prasību apmierināja.

44 *Hauptzollamt Koblenz* kasācijas kārtībā ["Revision"] par šo lēmumu iesniedza sūdzību *Bundesfinanzhof*.

[*Bundesfinanzhof*] uzskata, ka saistībā ar Regulas Nr. 1782/2003 95. panta 1. punktu — kurā paredzēts, ka piena ražošanas piemaksa tiek aprēķināta it īpaši pēc individuālā references daudzuma, par kādu ir tiesības pretendēt uz šo piemaksu un kas ir pieejams saimniecībā, — gadījumā, ja individuāls references daudzums tiek nodots divpadsmit mēnešu periodā, ir jāparedz iedalīt minēto piemaksu pēc kopējā individuālā references daudzuma, kāds šī perioda beigās ir pieejams nodotā references daudzuma ieguvējam, pat ja tam nekad nav bijušas pilnas tiesības piegādāt šādu piena daudzumu, nemaksājot nodevu.

46 *Bundesfinanzhof* tomēr pieļauj, ka šāds konceptuāls nošķirums starp individuālā references daudzuma izmantošanu un šī references daudzuma kā "pieejamā references daudzuma" Regulas Nr. 1788/2003 5. panta k) punkta nozīmē ņemšanu vērā, aprēķinot piena ražošanas piemaksu, varētu būt pretrunā Savienības tiesību [normu] tekstam un būtībai, tostarp piena tirgus organizācijas vispārējiem principiem.

47 Šādos apstākļos *Bundesfinanzhof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [Savienības] tiesības, [it] īpaši Regulas [Nr. 1788/2003] 5. panta k) punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka ražotāja references daudzums divpadsmit mēnešu periodā, kurā references daudzumu viņam ir nodevis cits ražotājs, neietver [pēdējā minētā ražotāja] references daudzuma daļu, saistībā ar kuru attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā [pienu] jau ir piegādājis [pirmais] ražotājs?"

48 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 6. augusta rīkojumu lietas C-230/09 un C-231/09 tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesam, kā arī sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

49 Regulā Nr. 1788/2003 bija paredzēti dažādi gadījumi, kad notiek individuālo references daudzumu vai to daļu nodošana starp ražotājiem. Šajā ziņā likumdevējs bija uzskatījis par lietderīgu, pirmkārt, paredzēt izņēmumus no principa, saskaņā ar kuru references daudzums, kas atbilst saimniecībai, tiek nodots kopā ar saimniecību, un, otrkārt, saglabāt pagaidu nodošanas vai pārdales mehānismus, kuru mērķis ir ļaut atsevišķiem ražotājiem valsts references daudzuma robežās palielināt tā piena daudzumu, kas kādā divpadsmit mēnešu periodā pārdots, nemaksājot nodevu. Šāds mehānisms, konkrēti, bija Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punktā paredzētais mehānisms, kas ļāva pārdalīt valsts references daudzuma neizmantoto daļu ražotājiem, kas divpadsmit mēnešu periodā veikuši piegādes, pārsniedzot references daudzumu.

50 Turklāt šajā regulā — 17. un 18. pantā — bija paredzēta references daudzumu nodošana, kas, lai gan notikusi šajā periodā vai tā sākumā, parasti skāra ražotāja references daudzumu pēc minētā perioda beigām. Attiecībā uz šo nodošanu no Regulas Nr. 1788/2003 vispārējās sistēmas, tajā izvirzītā mērķa — atjaunot līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu piena produktu tirgū, ko raksturo strukturālais pārpalikums, ierobežojot piena ražošanu —, kā arī no principa, kas noteikts tās preambulas desmitajā apsvērumā un kam veltīts tās 6. panta 5. punkts, saskaņā ar kuru to daudzumu summa, ko dalībvalsts sadalījusi ražotājiem, un to daudzumu summa, ko tā iedalījusi valsts rezervei, nedrīkst pārsniegt valsts references daudzumu, — izriet,

ka individuālais references daudzums, kas tiek šādi nodots, var ļaut ražotājam, kas to pārņem, pārdot pienu, nemaksājot nodevu, par šo pašu periodu tikai tiktāl, ciktāl šī references daudzuma agrākais turētājs to nav izmantojis.

Par abiem jautājumiem lietā C-231/09

51 Ar abiem jautājumiem lietā C-231/09, kuri ir jāizskata kopā un vispirms, iesniedzējtiesa būtībā vaicā Tiesai par nosacījumiem, ar kādiem ir atļauts noteikt, ka piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdalē, kas paredzēta Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punktā, piedalās ražotājs, kura piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, ja šis ražotājs attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā ir pārņēmis saimniecību, kurai atbilst individuāls references daudzums un kurā attiecībā uz šo periodu pienu ir ražojis un piegādājis ražotājs, kurš to apsaimniekojis iepriekš.

52 Vispirms jānorāda, ka Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punktā dalībvalstīm bija dota izvēles iespēja — pārdalīt vai nepārdalīt piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantoto daļu ražotājiem, kas veikuši piegādes, pārsniedzot references daudzumu, pirms saskaņā ar šīs normas a) vai b) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem tiek noteikta katra šī ražotāja iemaksa maksājuma veikšanai par attiecīgo divpadsmit mēnešu periodu.

53 Tad jāpiebilst, ka piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdales darbība un darbība, nosakot ražotāju iemaksu maksājuma veikšanai, ir divas

dažādas darbības, pat ja tās ir saistītas, jo pirmā no tām ir fakultatīvs priekšnoteikums otrajai un ietekmē tās rezultātu.

54 Turklāt no paša Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punkta formulējuma izriet, ka šīs normas a) vai b) apakšpunktā paredzētie noteikumi attiecas tikai uz darbību, nosakot ražotāju iemaksu maksājuma veikšanai.

55 No tā izriet, ka atšķirībā no tā, ko uzskata Eiropas Komisija, kritērijs "daudzums, par kādu pārsniegts [katra ražotāja] references daudzums", kas paredzēts Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punkta a) apakšpunktā, neattiecas uz piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdales darbību.

56 Katrā ziņā pieejamais references daudzums, kas definēts Regulas Nr. 1788/2003 5. panta k) punktā, nevarētu būt šīs pārdales kritērijs. No šīs definīcijas izriet, ka minētais daudzums it īpaši tiek noteikts, ņemot vērā "pagaidu pārdal[es], kā noteikts šajā Regulā", kuru vidū ir arī minētās regulas 10. panta 3. punktā paredzētā pārdale. Pieejamais references daudzums norādītā 5. panta k) punkta nozīmē tātad ir zināms tikai pēc šīs pārdales, ja vien tāda notiek.

57 Savukārt ir jāpārbauda, vai citi minētā 10. panta 3. punktā paredzētie kritēriji ir piemērojami gadījumā, ja dalībvalsts nolemj veikt šādu pārdali.

58 Šajā ziņā minētās normas vācu, franču, portugāļu un slovēņu valodu versijās likumdevējs attiecīgi ir izmantojis formulējumu "Neuzuweisung [..], die proportional zu den Referenzmengen der einzelnen Erzeuger oder nach objektiven, von den

Mitgliedstaaten festzulegenden Kriterien erfolgt" (pārdale, kas tiek veikta proporcionāli katra ražotāja references daudzumiem vai saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm), formulējumu "après réallocation ou non, proportionnellement aux quantités de référence individuelles de chaque producteur ou selon des critères objectifs à fixer par les États membres, de la partie inutilisée de la quantité de référence nationale affectée aux livraisons" (pēc tam, kad [piegādēm piešķirtā [..] daļa] ir pārdalīta vai nav pārdalīta, proporcionāli katra ražotāja individuālajiem references daudzumiem vai saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm), formulējumu "após eventual reatribuição — proporcionalmente às quantidades de referência individuais de cada produtor ou de acordo com critérios objectivos a definir pelos Estados-Membros — da parte não utilizada da quantidade de referência nacional afectada às entregas" (pēc iespējamās pārdales — proporcionāli katra ražotāja individuālajiem references daudzumiem vai saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm, — no piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas) un formulējumu "porazdeljen ali ne, v sorazmerju z individualnimi referenčnimi količinami vsakega proizvajalca ali skladno z objektivnimi merili, ki jih določijo države članice" (ir pārdalīta vai nav pārdalīta, proporcionāli katra ražotāja individuālajiem references daudzumiem vai saskaņā ar dalībvalstu noteiktiem objektīviem kritērijiem).

59 Tomēr no citām Regulas Nr. 1788/2003 valodu versijām, piemēram, bulgāru, angļu un holandiešu valodu versijām, izriet, ka vārdi "proporcionāli katra ražotāja (individuālajiem) references daudzumiem vai saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm", kuri ietverti šīs regulas 10. panta 3. punktā, attiecas nevis uz piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas iespējamo pārdali, bet gan uz to, kā tiek noteiktas ražotāju iemaksas maksājuma veikšanai.

60 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, pirmkārt, Savienības tiesību normas formulējums vienā no valodu versijām nevar būt šīs normas vienīgais interpretācijas pamats vai tam šajā sakarā nevar piešķirt prioritāru nozīmi salīdzinājumā ar citām valodu versijām (it īpaši skat. 2008. gada 3. aprīļa spriedumu lietā C-187/07 *Endendijk*, Krājums, I-2115. lpp., 23. punkts, kā arī 2008. gada 9. oktobra spriedumu lietā C-239/07

Sabatauskas u.c., Krājums, I-7523. lpp., 38. punkts). Otrkārt, Eiropas Savienības dokumenti dažādās valodās ir jāinterpretē vienoti [vienveidīgi], un tādēļ gadījumā, ja starp šiem dokumentiem dažādās valodās ir atšķirības, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē atbilstoši tā tiesiskā regulējuma vispārējai jēgai un mērķim, kura sastāvdaļa tā ir (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Endendijk*, 24. punkts, kā arī 2010. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-340/08 *M*. u.c., Krājums, I-3913. lpp., 44. punkts).

61 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka likumdevējs, kā noteikts Regulas Nr. 1788/2003 preambulas četrpadsmitajā apsvērumā, maksājumu sistēmas piena un piena produktu nozarē pārvaldību ir vēlējies padarīt pietiekami elastīgu, atļaujot dalībvalstīm pārdalīt neizmantotos references daudzumus perioda beigās.

62 Tomēr nešķiet, ka šī iespēja būtu jaunināj̄ums salīdzinājumā ar iepriekš pastāvošo sistēmu vai arī ka šajā ziņā likumdevējs būtu ievērojami grozījis minēto sistēmu.

63 Gluži pretēji, Regulas Nr. 3950/92, kas ir aizstāta ar Regulu Nr. 1788/2003, preambulas septītajā apsvērumā jau bija noteikts, ka "lai shēmu varētu vadīt pietiekami elastīgi, būtu jāparedz, ka atsevišķus daudzumu pārsniegumus izlīdzina attiecībā pret visiem tā paša veida individuālajiem salīdzināmajiem daudzumiem [references daudzumiem] dalībvalsts teritorijā". Tieši pēc tādas pašas loģikas Regulas Nr. 3950/92 2. panta 1. punkta otrajā daļā, — kurai pēc tam atbilda Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punkts, — bija paredzēts, ka "ražotāja maksājamā maksājuma apjomu saskaņā ar dalībvalsts lēmumu nosaka pēc tam, kad neizmantotie salīdzināmie daudzumi [references daudzumi] ir vai nav pārdalīti, un to nosaka vai nu uzpircēja līmenī, ņemot vērā pārsniegumu, kas atlicis pēc neizmantoto salīdzināmo daudzumu [references daudzumu] pārdales proporcionāli katram ražotājam piešķirtajiem salīdzināmajiem

daudzumiem [references daudzumiem], vai valsts līmenī, ņemot vērā katra individuālā ražotāja salīdzināmā daudzuma [references daudzuma] pārsniegumu".

64 No visām pēdējās minētās normas valodu versijām skaidri izriet, ka tieši neizmantoto references daudzumu sadale, proti, šo daudzumu pārdale, bija jāveic "proporcionāli references daudzumiem, kas pieejami katram no šiem ražotājiem", un ka ražotāju iemaksa maksājuma veikšanai savukārt tika noteikta, ņemot vērā references daudzuma pārsniegumu, kāds ir katram no šiem ražotājiem.

65 Otrkārt, ir jākonstatē, — ja Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punkts būtu interpretējams tādā nozīmē, ka vārdi "proporcionāli katra ražotāja (individuālajiem) references daudzumiem vai saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm," attiecas uz ražotāju iemaksu noteikšanu maksājuma veikšanai, tad šajā formulējumā ietvertie kritēriji papildinātu minētā 10. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzēto kritēriju, proti, "ņemot vērā katra individuālā ražotāja salīdzināmā daudzuma [references daudzuma] pārsniegumu", kas visnotaļ nevajadzīgi sarežģītu maksājumu sistēmas piemērošanu.

66 No iepriekš izklāstītā izriet, ka minētajā formulējumā ietvertie kritēriji ir piemērojami piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdalei.

67 Attiecībā uz šo kritēriju precīzu apjomu ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punkta vācu valodas versijā bija izmantots vārds "Referenzmengen" (references daudzumi).

68 Kā atgādināts šī sprieduma 60. punktā, Savienības tiesību normas formulējums vienā no valodu versijām nevar būt šīs normas vienīgais interpretācijas pamats.

69 Jākonstatē, ka minētā 10. panta 3. punkta valodu versijās, izņemot vācu valodas versiju, bija minēti vārdi "individuālie references daudzumi", kas turklāt Regulas Nr. 1788/2003 5. panta j) punktā bija definēts kā "ražotāja references daudzums jebkura divpadsmit mēnešu perioda 1. aprīlī".

70 Šajos apstākļos, kā norāda *Hauptzollamt Koblenz* un *Hauptzollamt Oldenburg*, Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdale ir jāveic proporcionāli individuālajam references daudzumam, kāds ir pieejams katram ražotājam, kura piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, proti, references daudzumam, kas noteikts attiecīgā divpadsmit mēnešu perioda 1. aprīlī vai saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm.

71 Šajā ziņā iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, pieņemot *MilchAbgV* 14. panta 1. punktu, Vācijas Federatīvā Republika ir vēlējusies izmantot iespēju, kas paredzēta Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punktā, saskaņā ar kuru šī pārdale tiek veikta proporcionāli individuālajam references daudzumam, kāds ir pieejams katram ražotājam, kura piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, — vai arī šī dalībvalsts, izmantodama tāpat šajā pašā normā paredzēto iespēju noteikt citus objektīvus kritērijus minētajai pārdalei, ir vēlējusies atļaut šādam ražotājam, — kuram attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā ir nodots references daudzums, par kādu attiecībā uz šo pašu periodu pienu jau ir saražojis un piegādājis ražotājs, kuram tas bija pieejams iepriekš, — piedalīties minētajā pārdalē, iekļaujot daļu no šī references daudzuma vai visu šo references daudzumu.

72 Gadījumā, ja Vācijas Federatīvā Republika būtu izvēlējusies pirmo risinājumu, ir jānorāda, ka jēdziens "individuālais references daudzums", kas definēts Regulas Nr. 1788/2003 5. panta j) punktā — tiktāl, ciktāl tajā ir norādīts uz attiecīgā divpadsmit mēnešu perioda sākuma datumu —, katrā ziņā neļauj ņemt vērā šajā periodā veikto references daudzumu nodošanu.

73 Gadījumā, ja Vācijas Federatīvā Republika būtu izvēlējusies otro risinājumu, ir jākonstatē, ka, paredzēdams dalībvalstīm iespēju piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdalei noteikt objektīvus kritērijus, izņemot individuālā references daudzuma kritēriju, Savienības likumdevējs šajā ziņā ir atstājis tām visai plašu rīcības brīvību. Tomēr dalībvalstis nebija tiesīgas šajā ziņā ieviest jebkāda veida kritērijus.

74 Pieņemot Savienības tiesiskā regulējuma piemērošanas pasākumus, dalībvalstīm diskrecionārā vara ir jāīsteno īpaši ievērojot Savienības tiesību vispārējos principus (šajā ziņā skat. 2002. gada 20. jūnija spriedumu lietā C-313/99 *Mulligan* u.c., *Recueil*, I-5719. lpp., 35. punkts, kā arī 2004. gada 25. marta spriedumu lietā C-495/00 *Azienda Agricola Giorgio, Giovanni* un *Luciano Visentin* u.c., *Recueil*, I-2993. lpp., 40. punkts), tostarp tiesiskās drošības, tiesiskās paļāvības aizsardzības, samērīguma un nediskriminācijas principus. Ar šādiem piemērošanas pasākumiem ir jāievēro arī pamattiesības, piemēram, īpašumtiesības (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Mulligan* u.c., 36. punkts).

75 Turklāt, ņemot vērā, ka tāda tiesiskā regulējuma pieņemšana, kāds ir piemērojams pamata lietā, ietilpst kopējā lauksaimniecības politikā, šādu tiesisko regulējumu nevar noteikt vai piemērot tādā veidā, kas traucē šajā politikā izvirzītajiem mērķiem, it īpaši mērķiem, ko noteikusi piena un piena produktu tirgus kopīgā organizācija (šajā

ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Mulligan* u.c., 33. punkts). Šajā ziņā it īpaši ir jāmin maksājumu sistēmas darbības principi, kas noteikti ar Regulu Nr. 1788/2003, tostarp principi attiecībā uz references daudzumu nodošanu.

76 Šajā ziņā, ja šī sprieduma 50. punktā minētais princips, — saskaņā ar kuru to daudzumu summa, ko dalībvalsts sadalījusi ražotājiem, un to daudzumu summa, ko tā iedalījusi valsts rezervei, nedrīkst pārsniegt valsts references daudzumu —, ietekmē tāda ražotāja, kuram ir nodots individuāls references daudzums, kas jau ir daļēji vai pilnībā izmantots, tiesības piegādāt pienu, nemaksājot nodevu, tad šis princips nevar ietekmēt Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punktā paredzēto pārdales darbību. Tā kā šīs darbības vienīgais mērķis ir ļaut dalībvalstīm divpadsmit mēnešu perioda beigās pārdalīt piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantoto daļu ražotājiem, kuru piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, tad tā neiespaido šīs neizmantotās daļas apjomu un tādējādi nevar ietekmēt vienlīdzību starp, pirmkārt, individuālo references daudzumu summu un references daudzumu summu, ko attiecīgā dalībvalsts iedalījusi valsts rezervei, un, otrkārt, valsts references daudzumu.

77 Tādējādi dalībvalstis, izmantojot Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punktā paredzēto iespēju, drīkstēja noteikt "objektīvus kritērijus", lai ļautu šiem ražotājiem, — ja tiem attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā ir nodots references daudzums, par kādu attiecībā uz to pašu periodu pienu jau bija piegādājis ražotājs, kuram tas bija pieejams iepriekš, — piedalīties minētajā pārdalē, iekļaujot daļu no šī references daudzuma vai visu šo references daudzumu, ja vien šajā tiesiskajā regulējumā ir ievērotas pārējās prasības, kas minētas šī sprieduma 74. un 75. punktā.

78 Tomēr dalībvalstīm bija jānodrošina, ka šāds tiesiskais regulējums tiek noteikts tā, ka tas neizraisa tādu nodošanu, kura, neraugoties uz Regulā Nr. 1788/2003 paredzēto nosacījumu formālu ievērošanu, būtu vērsta tikai uz to, lai ļautu atsevišķiem ražotājiem, kuru piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, nodrošināt sev labvēlīgāku stāvokli, kad tiek veikta piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdale. No Tiesas judikatūras izriet, ka Savienības regulu piemērošanu nevar paplašināt, attiecinot to uz saimnieciskās darbības subjektu ļaunprātīgu rīcību (šajā ziņā skat. 1996. gada 2. maija spriedumu lietā C-206/94 *Paletta*, *Recueil*, I-2357. lpp., 24. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2000. gada 14. decembra spriedumu lietā C-110/99 *Emsland-Stärke*, *Recueil*, I-11569. lpp., 51. punkts).

79 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz lietā C-231/09 uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild šādi:

— Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdale ir jāveic proporcionāli individuālajam references daudzumam, kāds ir pieejams katram ražotājam, kura piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, proti, references daudzumam, kas noteikts attiecīgā divpadsmit mēnešu perioda 1. aprīlī vai saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm. Individuālā references daudzuma jēdziens, kas lietots šajā normā, neļauj ņemt vērā šajā periodā veikto references daudzumu nodošanu.

— Valsts tiesiskajā regulējumā, ar kuru tiek izmantota Regulas Nr. 1788/2003 10. panta 3. punktā paredzētā iespēja noteikt objektīvus kritērijus, atbilstoši kuriem tiek veikta piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdale, it īpaši ir jāievēro Savienības tiesību vispārējie principi, kā arī kopējās lauksaimniecības politikā izvirzītie mērķi, konkrētāk, mērķi, ko noteikusi piena un piena produktu tirgus kopīgā organizācija.

— Šie mērķi pieļauj valsts tiesisko regulējumu, kas pieņemts, izmantojot šo iespēju, un kurš ļauj ražotājiem, kuru piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, ja tiem saskaņā ar Regulas Nr. 1788/2003 normām attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā ir nodots individuāls references daudzums, — par kādu attiecībā uz to pašu periodu pienu jau bija piegādājis ražotājs, kuram tas bija pieejams iepriekš, — piedalīties minētajā pārdalē, iekļaujot daļu no šī references daudzuma vai visu šo references daudzumu. Tomēr dalībvalstīm bija jānodrošina, ka šāds tiesiskais regulējums neizraisa tādu nodošanu, kura, neraugoties uz šajā regulā paredzēto nosacījumu formālu ievērošanu, būtu vērsta tikai uz to, lai ļautu atsevišķiem ražotājiem, kuru piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, nodrošināt sev labvēlīgāku stāvokli, kad tiek veikta minētā pārdale.

Par jautājumu lietā C-230/09

80 No iesniedzējtiesas nolēmuma lietā C-230/09 izriet, ka pamata tiesvedība šajā lietā ir par references daudzuma noteikšanu, pēc kura bija jāparedz piena ražošanas piemaksas apmērs, uz kādu pretendēja *Kurt und Thomas Etling in GbR*. Šajā ziņā iesniedzējtiesa lūdz interpretēt Regulas Nr. 1788/2003 5. panta k) punktu tikai tāpēc, ka saskaņā ar tās viedokli Regulas Nr. 1782/2003 95. panta 1. punktā, kas reglamentēja šīs piemaksas aprēķināšanu laikā, kad radās fakti pamata lietā, saistībā ar šo aprēķināšanu bija norādīts uz minēto 5. panta k) punktu.

81 Šādos apstākļos iesniedzējtiesas uzdotais jautājums ir jāsaprot tādējādi, ka tā būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1782/2003 95. panta 1. punktā ietvertā frāze "individuāl[ais] references daudzum[s] [..], par kuru ir tiesības pretendēt uz piemaksu un kas ir pieejams saimniecībā" ir jāsaprot tādā nozīmē, ka tad, ja ražotājam attiecīgajā divpadsmit

mēnešu periodā ir nodots references daudzums, ko tajā pašā periodā jau ir izmantojis tā iepriekšējais turētājs, minētā frāze aptver arī šo pēdējo minēto references daudzumu.

82 Vispirms jāpārbauda, vai apgalvojums, ka Regulas Nr. 1782/2003 95. panta 1. punktā bija norādīts uz jēdzienu "pieejamais references daudzums", kas definēts Regulas Nr. 1788/2003 5. panta k) punktā, ir pareizs.

83 Kā norādījusi gan Komisija savos dokumentos, gan ģenerāladvokāts secinājumu 19. un 20. punktā, Regulas Nr. 1782/2003 95. panta 1. punktā nav izmantots tieši termins "pieejamais references daudzums", kas definēts Regulas Nr. 1788/2003 5. panta k) punktā. Tomēr, tā kā minētajā 95. panta 1. punktā bija izmantota frāze "individuālais references daudzums", tad [ietvert teikuma] daļu "kas ir pieejams saimniecībā", būtu bijis lieki, ja likumdevējs būtu vēlējies norādīt uz jēdzienu "individuālais references daudzums", kas paredzēts Regulas Nr. 1788/2003 5. panta j) punktā.

84 Turklāt no Regulas Nr. 1782/2003 95. panta 3. punkta izriet, ka par pieejamiem pārņēmēja saimniecībā uzskata individuālos references daudzumus, kas kalendārā gada 31. martā saskaņā ar Regulas Nr. 1788/2003 16. pantu uz laiku pārvesti uz citu saimniecību. Tādējādi ražotāja, kurš var pretendēt uz piena ražošanas piemaksu, stāvoklis saistībā ar šīs piemaksas aprēķināšanu ir jānovērtē tieši minētajā datumā.

85 Saskaņā ar Regulas Nr. 1788/2003 5. panta k) punktu tieši "pieejamais references daudzums" tiek noteikts ar norādi uz minēto datumu.

86 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 1782/2003 95. panta 1. punktā likumdevējs faktiski ir paredzējis jēdzienu "pieejamais references daudzums", kas definēts Regulas Nr. 1788/2003 5. panta k) punktā.

87 Pēc tam jāpārbauda, vai tad, ja ražotājam attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā ir nodots references daudzums, ko tajā pašā periodā jau ir izmantojis tā iepriekšējais turētājs, minētais jēdziens aptver arī šo pēdējo minēto references daudzumu.

88 Jēdziens "pieejamais references daudzums", kas definēts Regulas Nr. 1788/2003 5. panta k) punktā, apzīmē "references daudzum[u], kurš pieejams ražotājiem divpadsmit mēnešu perioda 31. martā un par kuru aprēķina maksājumu, ņemot vērā visu attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā veikto nodošanu, pārdošanu, pārveidošanu un pagaidu pārdali, kā noteikts šajā Regulā". Tātad tam ir sevišķa nozīme minētās regulas sistēmā un to attiecīgi nevar analizēt ārpus šī [regulas] konteksta.

89 No Regulas Nr. 1788/2003 preambulas piektā apsvēruma, kā arī tās 4. panta otrās daļas un 10. panta 3. punkta a) apakšpunkta formulējuma izriet, ka šis references daudzums ir vienīgi pamats, lai noteiktu iespējamās piegādes, ko ražotāji veikuši, pārsniedzot references daudzumu, un lai tādējādi noteiktu veicamā maksājuma apmēru; termins "pieejamais references daudzums" nav izmantots nevienā citā šīs regulas normā.

90 Šajā ziņā, ja nodošanas gadījumā individuālu references daudzumu vai tā daļu ražotājs varētu izmantot piegādēm, nemaksājot nodevu, par divpadsmit mēnešu periodu un pēc tam — ražotājs, kurš šajā nodošanā ir pārņēmējs, iekļaušanai tam pieejamā references daudzumā, lai tādējādi samazinātu tā piegādes, kas veiktas, pārsniedzot references daudzumu, par to pašu periodu, tad tas pats references daudzums par to

pašu divpadsmit mēnešu periodu tiktu izmantots divreiz, kas būtu pretrunā šī sprieduma 50. punktā minētajam un 76. punktā atgādinātajam principam, saskaņā ar kuru to daudzumu summa, ko dalībvalstis sadalījušas ražotājiem, un to daudzumu summa, ko tās iedalījušas valsts rezervei, nedrīkst pārsniegt valsts references daudzumu.

91 Šis risinājums atbilst arī Regulas Nr. 1782/2003 vispārējai sistēmai, jo tas novērš risku, ka piena ražošanas piemaksa par to pašu periodu tiktu piešķirta diviem dažādiem ražotājiem, pamatojoties uz to pašu pieejamo references daudzumu.

92 Tāpēc pieejamā references daudzuma jēdzienu nevar atdalīt no tā, kādā veidā ražotāji to izmanto, un tātad tas nevar aptvert nodotu individuālu references daudzumu vai tā daļu, ko par to pašu divpadsmit mēnešu periodu jau ir izmantojis cits ražotājs.

93 Tādējādi, ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz jautājumu, kas uzdots lietā C-230/09, ir jāatbild, ka jēdziens "individuālais references daudzums, par kuru ir tiesības pretendēt uz piemaksu un kas ir pieejams saimniecībā", — kas ietverts Regulas Nr. 1782/2003 95. panta 1. punktā, — kurš atbilst jēdzienam "pieejamais references daudzums", kas definēts Regulas Nr. 1788/2003 5. panta k) punktā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja ražotājam attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā ir nodots references daudzums, par kuru tajā pašā periodā pienu jau bija piegādājis cedents, šis jēdziens attiecībā uz pārņēmēju neaptver to nodotā references daudzuma daļu, par kādu pienu, nemaksājot nodevu, jau bija piegādājis cedents.

Par tiesāšanās izdevumiem

94 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) 10. panta 3. punkts Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2004. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 2217/2004, ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdale ir jāveic proporcionāli individuālajam references daudzumam, kāds ir pieejams katram ražotājam, kura piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, proti, references daudzumam, kas noteikts attiecīgā divpadsmit mēnešu perioda 1. aprīlī vai saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kas jānosaka dalībvalstīm. Individuālā references daudzuma jēdziens, kas lietots šajā normā, neļauj ņemt vērā šajā periodā veikto references daudzumu nodošanu;

2) valsts tiesiskajā regulējumā, ar kuru tiek izmantota Regulas Nr. 1788/2003, — ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2217/2004, — 10. panta 3. punktā paredzētā iespēja noteikt objektīvus kritērijus, atbilstoši kuriem tiek veikta piegādēm piešķirtā valsts references daudzuma neizmantotās daļas pārdale,

it īpaši ir jāievēro Savienības tiesību vispārējie principi, kā arī kopējās lauksaimniecības politikā izvirzītie mērķi, konkrētāk, mērķi, ko noteikusi piena un piena produktu tirgus kopīgā organizācija;

3) šie mērķi pieļauj valsts tiesisko regulējumu, kas pieņemts, izmantojot šo iespēju, un kurš ļauj ražotājiem, kuru piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, ja tiem saskaņā ar Regulas Nr. 1788/2003, — ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2217/2004, — normām attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā ir nodots individuāls references daudzums, — par kādu attiecībā uz to pašu periodu pienu jau bija piegādājis ražotājs, kuram tas bija pieejams iepriekš, — piedalīties minētajā pārdalē, iekļaujot daļu no šī references daudzuma vai visu šo references daudzumu. Tomēr dalībvalstīm bija jānodrošina, ka šāds tiesiskais regulējums neizraisa tādu nodošanu, kura, neraugoties uz šajā regulā paredzēto nosacījumu formālu ievērošanu, būtu vērsta tikai uz to, lai ļautu atsevišķiem ražotājiem, kuru piegādes daudzums pārsniedz piešķirto references daudzumu, nodrošināt sev labvēlīgāku stāvokli, kad tiek veikta minētā pārdale;

4) jēdziens "individuālais references daudzums, par kuru ir tiesības pretendēt uz piemaksu un kas ir pieejams saimniecībā", — kas ietverts 95. panta 1. punktā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2005. gada 26. janvāra Regulu (EK) Nr. 118/2005 —, kurš atbilst jēdzienam "pieejamais references daudzums",

kas definēts Regulas Nr. 1788/2003 — ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2217/2004, — 5. panta k) punktā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja ražotājam attiecīgajā divpadsmit mēnešu periodā ir nodots references daudzums, par kuru tajā pašā periodā pienu jau bija piegādājis cedents, šis jēdziens attiecībā uz pārņēmēju neaptver to nodotā references daudzuma daļu, par kādu pienu, nemaksājot nodevu, jau bija piegādājis cedents.

[Paraksti]